

KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
DS. PODATKÓW I UNII CELNEJ

Bezpieczeństwo i Ochrona, Ułatwienia w Handlu i Koordynacja
Międzynarodowa
Ochrona Obywateli i Egzekwowanie Praw Własności Intelektualnej

Wytyczne dotyczące kontroli przywozu w zakresie bezpieczeństwa i zgodności produktów

Niniejsze wytyczne nie stanowią prawnie wiążącego aktu i mają charakter
wyjaśniający i pomocniczy

Część ogólna

Osoba wyznaczona do kontaktów:

Adres poczty elektronicznej działu:

taxud-unit-b1@ec.europa.eu

Spis treści

1. Wprowadzenie

2. Cel ogólny, cele szczegółowe oraz docelowi odbiorcy niniejszych wytycznych

2.1 Cel ogólny

2.2 Cele szczegółowe

2.3 Odbiorcy docelowi

3. Przegląd przepisów UE, w tym wyjaśnienia wymogów prawnych i zakresu kontroli granicznych

3.1 Istotne definicje

3.2 Wymogi prawne

3.2.1 Przepisy dotyczące kontroli celnej określone we Wspólnotowym kodeksie celnym

3.2.2 Kontrole produktów wprowadzanych na rynek UE przeprowadzane przez organy celne zgodnie z art. 27–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

3.3 Główne obowiązki zainteresowanych przedsiębiorców

3.4 Wyjaśnienie dotyczące okresu „trzech dni roboczych”, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

4. Procedury operacyjne

4.1 Wspólne podejście organów celnych i organów nadzoru rynku do kontroli przywozu

4.2 Kontrole przeprowadzane zgodnie z uproszczoną procedurą celną

5. Zasady współpracy między organami celnymi i organami nadzoru rynku

6. Zalecane elementy, które należy uwzględnić w krajowych porozumieniach zawieranych między organami celnymi i organami nadzoru rynku dotyczących kontroli w zakresie bezpieczeństwa i zgodności

1. WPROWADZENIE

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia 765/2008¹ stanowi, że unijne ramy dla nadzoru rynku zapewnią „[...] wysokie wymagania w zakresie ochrony interesów publicznych, takich jak ogólne zdrowie i bezpieczeństwo, zdrowie i bezpieczeństwo w miejscu pracy, ochrona konsumentów, ochrona środowiska i bezpieczeństwa publicznego”. Cel ten musi być spełniony w odniesieniu do wszystkich produktów dostępnych na rynku UE, niezależnie od tego, czy zostały one wyprodukowane w UE czy w państwie trzecim. Przedmiotowe rozporządzenie tworzy zatem również ramy dla kontroli produktów z państw trzecich.

Najskuteczniejszym sposobem zapobiegania wprowadzaniu do obrotu niebezpiecznych² lub niezgodnych z wymaganiami produktów przywożonych jest przeprowadzanie odpowiednich kontroli przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu. Wymaga to zaangażowania organów celnych, czyli jedynych służb mających pełny obraz przepływu handlowego przez granicę zewnętrzną UE. Ponadto istnieje potrzeba jednolitego egzekwowania przepisów UE w zakresie kontroli bezpieczeństwa i zgodności. Cel ten można osiągnąć dzięki systematycznej współpracy między organami nadzoru rynku³ i organami celnymi. Współpraca ta zapewni jednakową ochronę obywateli UE, ponieważ towary raz dopuszczone do swobodnego obrotu mogą się swobodnie przemieszczać w obrębie jednolitego rynku.

Komisja koordynowała prace nad niniejszymi wytycznymi, w ramach których przedstawiciele państw członkowskich służyli swoim doświadczeniem w zakresie procedur kontroli celnej oraz organizacji współpracy administracyjnej między organami celnymi a organami nadzoru rynku. Narzędzie to umożliwi organom celnym i organom nadzoru rynku w zadawalający sposób wykonywać ich zadania mające zapewnić bezpieczeństwo ponad 500 mln obywateli.

W celu dostarczenia organom wiedzy, która jest im potrzebna, aby mogły skutecznie wykonywać te obowiązki, oraz w celu ułatwienia wykonania rozporządzenia (WE) nr 765/2008 Komisja, wraz z państwami członkowskimi, sporządziła niniejsze wytyczne **na użytek organów celnych** i w celu rozwoju współpracy między organami celnymi a organami nadzoru rynku.

Wytyczne mają służyć organom celnym i organom nadzoru rynku jako instrument pomagający im usprawnić metody współpracy i polepszyć dobrą praktykę administracyjną. Jednocześnie w wytycznych szczególną uwagę przykładą się do kwestii

¹ Zob. Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

² Zob. art. 2 lit. b) dyrektywa 95/2001.

³ Wykaz krajowych organów nadzoru rynku przekazany Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 17 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 jest udostępniony poprzez następujące łącze:
http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/index_en.htm

praktycznych, z którymi organy celne mają do czynienia przy dokonywaniu kontroli związanych z bezpieczeństwem i zgodnością produktów.

Wytyczne składają się z części ogólnej i szczegółowej. Część ogólna jest istotna dla zrozumienia mających zastosowanie ogólnych właściwych przepisów UE, a w szczególności obowiązków w zakresie kontroli bezpieczeństwa i zgodności oraz zasad współpracy między właściwymi organami krajowymi. Podstawowa znajomość informacji zawartych w części ogólnej jest również niezwykle istotna dla odpowiedniego i skutecznego wykonania części szczegółowej.

Część szczegółowa wytycznych składa się z kart informacyjnych dotyczących poszczególnych grup produktów oraz list kontrolnych dotyczących tych grup produktów. W ten sposób funkcjonariusze celni otrzymają pełne i kompleksowe informacje ułatwiające im przeprowadzanie kontroli związanych z bezpieczeństwem i zgodnością produktów. Wytyczne nie dotyczą dalszych szczegółowych działań pozostających w ramach wyłącznej kompetencji organów nadzoru rynku i związanych z decyzją o zakazie lub ograniczeniu wprowadzenia danego produktu do obrotu.

Należy pamiętać, że niniejszy dokument nie zawiera wytycznych dotyczących kontroli granicznych przewidzianych w określonych aktach prawnych. Wykaz takich konkretnych aktów prawnych zawarto w załączniku do wytycznych.

Ze względu na różnorodność struktur administracyjnych wśród państw członkowskich kontrole w zakresie bezpieczeństwa i zgodności oraz procesy współpracy na szczeblu krajowym zostały przedstawione w wytycznych w sposób niewiążący i ich przestrzeganie nie jest obowiązkowe. W wytycznych zawarto zalecenia oparte na najlepszych praktykach i wymianie opinii między właściwymi ekspertami, oraz określono elementy, które należy uwzględniać w porozumieniach zawieranych między organami celnymi a organami nadzoru rynku.

2. CEL OGÓLNY, CELE SZCZEGÓŁOWE ORAZ DOCELOWI ODBIORCY NINIEJSZYCH WYTYCZNYCH

2.1 Cel ogólny

Głównym celem ogólnym wytycznych jest udzielenie wsparcia organom celnym i organom nadzoru rynku w zakresie skutecznego wykonywania zadań zgodnie z art. 15 ust. 5 oraz przepisów zawartych w art. 27–29 (*„Kontrola produktów przywożonych do Wspólnoty”*) rozporządzenia (WE) nr 765/2008 ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu, które ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2010 r.

Wytyczne dotyczą głównie sytuacji, w której organy celne są „organami odpowiedzialnymi za kontrole na granicach zewnętrznych” i muszą współpracować z krajowymi organami nadzoru rynku. Wymaga to **opracowania wspólnego podejścia do kontroli przeprowadzanych przez organy celne w odniesieniu do wymagań w zakresie bezpieczeństwa produktów, oraz osiągnięcia dobrej i ścisłej współpracy administracyjnej oraz skutecznej komunikacji między organami celnymi i organami nadzoru rynku.**

Ponadto skuteczną i efektywną współpracę należy zapewnić ze względu na możliwość występowania sytuacji, w której w państwach członkowskich za kontrole przywozu w zakresie bezpieczeństwa produktów odpowiedzialny jest więcej niż jeden organ. W takim przypadku organy te współpracują ze sobą, prowadząc wymianę informacji mających znaczenie dla pełnionych przez nie funkcji, oraz w razie potrzeby współpracują w inny sposób (art. 27 ust. 2 rozporządzenie (WE) nr 765/2008).

2.2 Cel szczegółowy

Głównym celem szczegółowym wytycznych jest wsparcie przestrzegania odpowiednich przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008. W szczególności:

- wyposażenie organów celnych i organów nadzoru rynku w narzędzie ułatwiające im identyfikację niebezpiecznych lub niezgodnych z wymaganiami produktów przed dopuszczeniem ich do swobodnego obrotu;
- stworzenie odpowiedniego, zalecanego i w miarę możliwości kompleksowego podejścia do kontroli w zakresie bezpieczeństwa i zgodności objętych rozporządzeniem (WE) nr 765/2008 w odniesieniu do towarów przywożonych;
- wspieranie skutecznych procesów kontroli opartych na zasadach zarządzania ryzykiem i tworzenia odpowiednich profili ryzyka;
- wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk w dziedzinie kontroli w zakresie bezpieczeństwa i zgodności produktów;
- opracowanie zaleceń służących wzmocnieniu współpracy między organami celnymi i organami nadzoru rynku.

2.3 Docelowi odbiorcy

Głównymi odbiorcami docelowymi są organy celne i organy nadzoru rynku, które będą korzystać z zalecanych procedur niezbędnych do przeprowadzania kontroli przywozu w zakresie bezpieczeństwa produktów. W rezultacie korzyści powinni odnieść przedsiębiorcy przestrzegający przepisów oraz – ze względu na lepszą ochronę – obywatele UE.

3. PRZEGLĄD PRZEPISÓW UE, W TYM WYJAŚNIENIA WYMOGÓW PRAWNYCH I ZAKRESU KONTROLI GRANICZNYCH

3.1 Istotne definicje

Do celów niniejszych wytycznych stosuje się pewne specyficzne terminy, których definicje znajdują się we Wspólnotowym kodeksie celnym,⁴ takie jak:

- kontrola celna: wykonywanie specjalnych czynności przez organy celne w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i innych przepisów

⁴ Zob. Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1–50.

dotyczących wprowadzania na rynek wspólnotowy, takich jak rozporządzenie (WE) nr 765/2008;

- zwolnienie towarów: czynność podjęta przez organy celne umożliwiająca użycie towarów w celach określonych przez procedurę celną, jaką zostały objęte;

- dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu: procedura celną, która towarom niewspólnotowym status celny towarów wspólnotowych i pozwala na ich wprowadzenie na jednolity rynek. Wymaga ono zastosowania środków polityki handlowej, spełnienia pozostałych formalności wymaganych przy przywozie towarów, jak również zastosowania opłat prawnie należnych;

- procedura uproszczona: odprawa uproszczona w miejscu i procedura zgłoszenia uproszczonego, których definicje podano poniżej;

- procedura zgłoszenia uproszczonego: organy celne mogą udzielić każdej osobie fizycznej pozwolenia na objęcie towarów procedurą celną na podstawie zgłoszenia uproszczonego, w którym można pominąć określone elementy i dokumenty uzupełniające wymagane w ramach standardowego zgłoszenia celnego;

- odprawa uproszczona w miejscu: pozwala na objęcie towarów procedurą celną w pomieszczeniach osoby zainteresowanej lub w innych miejscach wyznaczonych lub uznanych przez organy celne. Procedura ta jest opisana w art. 253 rozporządzenia (WE) nr 2454/1993⁵ i w jej ramach przedsiębiorcy, którym wydano w tym celu pozwolenie, nie muszą fizycznie okazywać danych towarów organom celnym w momencie zgłaszania ich do dopuszczenia do swobodnego obrotu;

- pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedur uproszczonych, oficjalnie znane jako jednolite pozwolenie europejskie: system ten umożliwia przedsiębiorcom uzyskanie pozwolenia w jednym państwie członkowskim w odniesieniu do całości operacji związanych z przewozem przywożonych i wywożonych towarów niewspólnotowych na obszarze całej Wspólnoty. Takie pozwolenie umożliwia przedsiębiorcom centralizację rozliczania i uiszczania należności celnych w odniesieniu do wszystkich transakcji w państwie członkowskim wydającym pozwolenie, mimo że faktyczna kontrola i dopuszczenie towarów do swobodnego obrotu mogą mieć miejsce w innym państwie członkowskim;

- towary niewspólnotowe objęte inną procedurą celną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu: do tych procedur należą: tranzyt, składowanie celne, uszlachetnianie czynne, przetwarzanie pod kontrolą celną lub odprawa czasowa.

W wytycznych wykorzystuje się również pewne specyficzne terminy, których definicje znajdują się w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008, takie jak:

- wprowadzanie do obrotu: oznacza udostępnienie produktu na rynku wspólnotowym po raz pierwszy;

- udostępnienie produktu na rynku: oznacza każde dostarczenie produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku wspólnotowym w ramach działalności handlowej, odpłatnie lub nieodpłatnie;

⁵ Zob. Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1–766.

- producent: oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie produktu i oferuje ten produkt pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
- upoważniony przedstawiciel: oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę we Wspólnocie, posiadającą pisemne pełnomocnictwo od producenta do występowania w jego imieniu w zakresie określonych zadań w odniesieniu do obowiązków producentów wynikających z odpowiedniego prawodawstwa wspólnotowego;
- importer: oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, mającą siedzibę we Wspólnocie, wprowadzającą na rynek wspólnotowy produkt z państwa trzeciego;
- nadzór rynku: oznacza czynności wykonywane i środki stosowane przez organy sektora publicznego w celu zapewnienia, aby produkty spełniały wymogi określone w odpowiednim wspólnotowym prawodawstwie harmonizacyjnym oraz aby nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa ani dla innych kwestii z zakresu ochrony interesu publicznego;
- organ nadzoru rynku: oznacza organ lub organy każdego państwa członkowskiego odpowiedzialne za wykonywanie nadzoru rynku na jego terytorium;
- oznakowanie CE: oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że produkt spełnia mające zastosowanie wymogi określone we wspólnotowym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym jego umieszczenie;
- wspólnotowe prawodawstwo harmonizacyjne: oznacza każdy akt prawny Wspólnoty harmonizujący warunki wprowadzania produktów do obrotu – „zharmonizowana norma” oznacza normę przyjętą przez jeden z europejskich organów normalizacyjnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego na podstawie wniosku sporządzonego przez Komisję zgodnie z art. 6 tej dyrektywy.

Należy zauważyć, że znaczenie pojęcia „dopuszczenie do swobodnego obrotu” jest inne niż znaczenie pojęcia „wprowadzenie do obrotu”.

Uznaje się, że wprowadzenie do obrotu nie ma miejsca, jeżeli organy celne nie dopuściły (jeszcze) produktu do swobodnego obrotu, lub jeżeli dany produkt został objęty inną procedurą celną (np. procedurą tranzytu, składowania lub odprawy czasowej), lub znajduje się w wolnym obszarze celnym.

3.2 Wymogi prawne

3.2.1 Przepisy dotyczące kontroli celnej określone we Wspólnotowym kodeksie celnym

Ogólne ramy prawne, zgodnie z którymi organy celne monitorują i przeprowadzają kontrole towarów niewspólnotowych, określono w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 (Wspólnotowy kodeks celny) oraz w rozporządzeniu (EWG) nr 2454/93 (Przepisy wykonawcze do Wspólnotowego kodeksu celnego). Wspólnotowy kodeks celny dotyczy ogólnych zasad i procedur mających zastosowanie do towarów wprowadzanych na obszar celny UE i opuszczających ten obszar. Kodeks stanowi, że organy celne są

odpowiedzialne przede wszystkim za nadzór handlu międzynarodowego UE i powinny one wprowadzać środki w celu ochrony UE przed nieuczciwym i nielegalnym handlem. Organy celne są odpowiedzialne za zapewnienie ochrony i bezpieczeństwa UE i jej mieszkańców, w razie potrzeby w ścisłej współpracy z innymi organami oraz zgodnie z obowiązkami w zakresie kontroli granicznej określonymi na szczeblu krajowym. Organy celne mogą przeprowadzać wszelkie kontrole celne, które uznają za niezbędne, w głównej mierze oparte na analizie ryzyka.

3.2.2 Kontrole w zakresie bezpieczeństwa i zgodności produktów wprowadzanych na rynek UE przeprowadzane przez organy celne zgodnie z art. 1 (2 i 3) oraz art. 27–29 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

Wraz ze stworzeniem jednolitego rynku w 1992 r. ustanowiono wspólne przepisy dotyczące kontroli zgodności z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa produktów w przypadku produktów przywożonych z państw trzecich w odniesieniu do zawieszenia zwolnienia produktów przez organy celne. W przepisach tych, w ramach rozporządzenia (EWG) nr 339/93 z dnia 8 lutego 1993 r.⁶, przewidziano udział organów nadzoru rynku. Ponadto w decyzji 93/583/EWG⁷ ustanowiono wykaz produktów priorytetowych, które mają być poddane kontroli celnej i których zwolnienie ma być zawieszone. Przepisy te uchylono rozporządzeniem (WE) nr 765/2008, w którym jednak zwiększono ich zakres i zawarto główne przepisy rozporządzenia Rady (EWG) nr 339/93, w szczególności dotyczące zawieszenia zwolnienia towarów.

Nowe rozporządzenie wprowadza przejrzyste ramy prawne w zakresie kontroli produktów wprowadzanych na rynek UE oraz przejrzyste obowiązki właściwych w tej dziedzinie organów krajowych, takich jak organy celne. Oznacza to potrzebę przyjęcia bardziej proaktywnego podejścia do kontroli przywożonych towarów wykonywanych w świetle wymagań w zakresie bezpieczeństwa produktów. Rozporządzenie to wymaga aby organy odpowiedzialne za egzekwowanie prawa przeprowadzały odpowiednie kontrole właściwości produktów w stosownym zakresie od momentu ich wprowadzenia na teren UE oraz przed dopuszczeniem tych produktów do swobodnego obrotu.

Zasadniczo na mocy art. 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 organy celne posiadają uprawnienia do:

- zawieszenia dopuszczenia produktów w przypadku zaistnienia podejrzenia, że dane produkty są niebezpieczne, lub że nie są one zgodne z prawodawstwem harmonizacyjnym UE, lub że nie spełniają wymogów pod względem dokumentacji i pod względem oznakowania (art. 27 ust. 3);
- nieudzielenia pozwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu z przyczyn wymienionych w art. 29 ust. 1 i 2;
- udzielenia pozwolenia na dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do każdego produktu zgodnie z odpowiednimi przepisami UE;

⁶ Zob. Dz.U. L 40 z 17.2.1993, s. 1.

⁷ Zob. Dz.U. L 279 z 12.11.1993, s. 41.

O przypadkach zawieszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu organy celne muszą niezwłocznie powiadomić właściwe krajowe organy nadzoru rynku, które w ciągu trzech dni roboczych (zob. również sekcja 3.4) muszą przeprowadzić wstępne badanie danych produktów i podjąć decyzję w kwestii:

- czy dane produkty można dopuścić, ponieważ nie stwarzają one poważnego zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa lub ponieważ nie można uznać, że naruszają prawodawstwo harmonizacyjne UE;
- czy należy je zatrzymać ze względu na konieczność przeprowadzenia dalszych kontroli⁸ w celu uzyskania pewności co do ich bezpieczeństwa i zgodności.

Za podjęcie decyzji o zwolnieniu lub zawieszeniu zwolnienia towarów odpowiadają organy celne. Obowiązkiem organów nadzoru rynku jest stwierdzenie, czy towary, które mają być dopuszczone do swobodnego obrotu, są zgodne z prawodawstwem harmonizacyjnym UE, oraz terminowe powiadomienie organów celnych o swojej decyzji.

W przypadku ustalenia przez organy nadzoru rynku, że dane produkty stwarzają poważne zagrożenie lub są niezgodne z wymaganiami, zakazuje się ich wprowadzenia do obrotu w UE. Organ nadzoru ryzyka mogą jednak podjąć również decyzję o zniszczeniu danych produktów lub sprawieniu w inny sposób, że staną się one bezużyteczne, jeżeli uznają takie działanie za niezbędne i proporcjonalne. W przypadku zakazu przywozu organy celne umieszczają na fakturze handlowej, na wszystkich pozostałych dokumentach towarzyszących lub w systemie elektronicznym informację o zakazie przywozu danego produktu, ponieważ jest on niebezpieczny lub nie spełnia wymagań. Chociaż organy nadzoru rynku podejmują ostateczną decyzję, jakie działania należy podjąć, oczywiste jest, że to organy celne będą odgrywać kluczową rolę w zakresie zapobiegania wprowadzaniu produktów niezgodnych z wymaganiami na rynek UE.

3.3 Główne obowiązki zainteresowanych przedsiębiorców⁹

Zasadniczo jedynym przedsiębiorcą odpowiedzialnym za wytworzenie lub zaprojektowanie danego produktu zgodnie z właściwymi przepisami UE, lub ewentualnie z innymi przepisami, jest **producent**.

W przypadku produktu przywożonego ważną rolę odgrywa **importer**, ponieważ jest on odpowiedzialny za produkt, który chce wprowadzić do obrotu w UE. W związku z tym wprowadza on do obrotu w UE wyłącznie produkty, które są bezpieczne lub zgodne z wymaganiami. Zanim wprowadzi dany produkt do obrotu importer dopilnowuje ponadto, aby:

- przeprowadzono odpowiednią ocenę zgodności z wymaganiami;

⁸ W art. 27 ust. 1 przewidziano rodzaje przeprowadzanych kontroli właściwości produktów, tj. kontrole dokumentów, kontrole fizyczne i badania laboratoryjne.

⁹ Zob. art. R2, R3 i R4 decyzji 768/2008 dotyczącej wprowadzania produktów do obrotu opublikowanej w Dz.U. L 218 z 13.08.2008, s. 82.

- producent sporządził odpowiednią dokumentację techniczną produktu; oraz
- dany produkt posiadał odpowiednie oznakowania zgodności, takie jak oznakowanie CE, jeżeli jest to wymagane.

Importer umieszcza na produkcie (lub na opakowaniu lub w dokumentach towarzyszących) swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy.

Jeżeli importer wie, że dany produkt stwarza poważne zagrożenie, powiadamia on producenta i organy nadzoru rynku oraz w miarę możliwości podejmuje odpowiednie działania (wycofuje produkty dopuszczone do swobodnego obrotu, podejmuje działania naprawcze, lub obejmuje inną procedurą celną).

Importer współpracuje z właściwymi organami i w odpowiedzi na uzasadnione żądanie przekazuje im wszystkie informacje i całą dokumentację w celu wykazania bezpieczeństwa i zgodności danych produktów.

3.4 Wyjaśnienie dotyczące okresu „trzech dni roboczych”, o którym mowa w art. 28 rozporządzenia (WE) nr 765/2008

Jeżeli w ciągu trzech dni roboczych od zawieszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu organy nadzoru rynku nie powiadomią organów celnych o jakichkolwiek podjętych przez nie działaniach, dany produkt zostaje dopuszczony do swobodnego obrotu, pod warunkiem że spełnione zostały wszystkie pozostałe wymogi i formalności związane z takim dopuszczeniem.

Ze względu na bardzo krótki termin należy zapewnić, aby powiadomienie – a w stosowanych przypadkach odpowiednie próbki i fotografie produktu - trafiły bezzwłocznie do organu nadzoru rynku właściwego dla danego produktu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 765/2008.

Całą procedurę od momentu zawieszenia do czasu dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu lub zakazu dopuszczenia towarów do swobodnego obrotu przez organy celne należy niezwłocznie zakończyć, aby uniknąć tworzenia barier dla handlu zgodnego z prawem, co nie oznacza jednak, że musi ona zostać koniecznie zakończona w ciągu trzech dni roboczych. Zawieszenie dopuszczenia może obowiązywać przez okres czasu, jaki jest potrzebny organowi nadzoru rynku do przeprowadzenia odpowiednich kontroli produktów, które umożliwią podjęcie ostatecznej decyzji. Organy nadzoru rynku muszą dopilnować, aby swobodny przepływ produktów nie został ograniczony w stopniu większym niż jest to dozwolone we wspólnotowym prawodawstwie harmonizacyjnym lub we wszystkich innych właściwych przepisach UE.

W takim przypadku w ciągu trzech dni roboczych dany organ nadzoru rynku powiadamia organy celne, że przygotowywana jest ostateczna decyzja. Zawieszenie dopuszczenia do swobodnego obrotu obowiązuje do czasu podjęcia przez organ nadzoru rynku ostatecznej decyzji. To powiadomienie uprawnia organy celne do przedłużenia początkowego okresu zawieszenia. Dane towary pozostają pod dozorem celnym nawet, jeżeli zezwolono na ich składowanie w innym miejscu uznanym przez organy celne.

4. PROCEDURY OPERACYJNE

4.1 Wspólne podejście organów celnych i organów nadzoru rynku do kontroli przywozu

W celu przeprowadzenia kontroli związanych z bezpieczeństwem przywożonych produktów i ich zgodnością z wymaganiami zgodnie z rozporządzeniem organy państw członkowskich odpowiedzialne za kontrolę produktów wprowadzanych na rynek UE, tj. organy celne i organy nadzoru rynku, posiadają uprawnienia i zasoby niezbędne do prawidłowego wykonywania swoich zadań przed dopuszczeniem tych produktów do swobodnego obrotu (art. 27 ust. 1 i art. 18 ust. 3). Pozostaje to bez uszczerbku dla stosowania przewidzianej w przedmiotowym rozporządzeniu możliwości zniszczenia towarów niebezpiecznych lub niezgodnych z wymaganiami, jeżeli stwarzają one poważne zagrożenie i jeżeli takie działanie uznaje się za niezbędne i proporcjonalne (art. 29 ust. 4).

W niektórych państwach członkowskich, w zależności od struktury administracyjnej, administracje celne odgrywają przewodnią rolę w przeprowadzaniu kontroli, natomiast w pozostałych przypadkach organy nadzoru rynku będą odpowiedzialne za kontrole wszystkich lub określonych towarów.

W odniesieniu do procedur operacyjnych w codziennej pracy organów celnych i organów nadzoru rynku należy zwrócić uwagę na dwie główne kwestie.

Po pierwsze, przedmiotowe rozporządzenie wymaga, aby przed dopuszczeniem produktów do swobodnego obrotu przeprowadzono „w stosownym zakresie” odpowiednie kontrole właściwości tych produktów. Ponadto w art. 27 ust. 1 określono, że odpowiednie kontrole muszą być zgodne z zasadami określonymi w art. 19 ust. 1. W ramach tych zasad organy odpowiedzialne za kontrole produktów wprowadzanych na rynek UE zostają uprawnione do przeprowadzania kontroli dokumentów, kontroli fizycznych i badań laboratoryjnych w oparciu o odpowiednie próbki. Jeżeli w przeprowadzanie tych kontroli zaangażowane są organy celne, ich działania mogą być ułatwione dzięki otrzymywaniu od organów nadzoru rynku odpowiednich informacji (art. 27 ust. 2 i 5) dotyczących na przykład kategorii produktów, przedsiębiorców i producentów wysokiego ryzyka oraz wszystkich innych istotnych informacji dotyczących już zidentyfikowanego poważnego zagrożenia lub przypadku niezgodności z wymogami (art. 29 ust. 5). W celu zwiększenia skuteczności kontroli organy celne powinny jak najwcześniej otrzymywać te informacje wraz z dodatkowymi danymi wywiadowczymi, aby móc właściwie ocenić powagę danego zagrożenia. Umożliwi im to opracowanie strategii niezbędnych kontroli w zakresie bezpieczeństwa i zgodności na podstawie analizy ryzyka. Informacje należy regularnie aktualizować.

Po drugie, art. 27 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 zobowiązuje organy celne do zawieszenia dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów niewspólnotowych, jeżeli w trakcie kontroli przywozowych okaże się, że dane towary naruszają prawodawstwo wspólnotowe, lub jeżeli zachodzi takie podejrzenie. Takie naruszenia określono w art. 27 ust. 3, jako zachodzące, jeżeli:

a) prawidłowo zmontowany, konserwowany i używany produkt wykazuje cechy, które dają podstawę do przypuszczeń, że stanowi on poważne zagrożenie dla zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska, lub z uwagi na inny interes publiczny;

b) produktowi nie towarzyszy dokumentacja wymagana przez wspólnotowe prawodawstwo harmonizacyjne lub produkt nie jest oznakowany zgodnie z tym prawodawstwem; lub

c) na produkcie umieszczono fałszywe lub mogące wprowadzić w błąd oznakowanie CE.

W przypadku dokonania któregośkolwiek z powyższych ustaleń organy celne zawieszają dopuszczenie do swobodnego obrotu i bezzwłocznie powiadamiają w uzgodnionej formie organy nadzoru rynku. Organ nadzoru rynku musi z kolei w ciągu trzech dni roboczych powiadomić organ celny o wszelkich działaniach podjętych względem produktu, którego dopuszczenie do swobodnego obrotu zostało zawieszone.

Jeżeli organ nadzoru rynku uzna, że dany produkt nie stwarza poważnego zagrożenia dla zdrowia i bezpieczeństwa oraz że jest zgodny z prawodawstwem harmonizacyjnym UE, powiadamia o tym w uzgodnionej formie organy celne, które następnie dokonują odprawy towarów (tj. dopuszczenia do swobodnego obrotu).

Organy celne udzielają w uzgodnionej formie organowi nadzoru rynku wszystkich dostępnych informacji w celu określenia zgodności z mającymi zastosowanie wymaganiami i oraz w razie potrzeby dostarczają próbki produktów lub umożliwią ich pobranie.

W przypadkach, w których organy nadzoru rynku nie są właściwe do przeprowadzania kontroli na granicach zewnętrznych (w zależności od struktury administracyjnej danego państwa członkowskiego), przekazują organom odpowiedzialnym za kontrole na granicach zewnętrznych (organom celnym) odpowiednie informacje dotyczące produktów lub przedsiębiorców, w stosunku do których stwierdzono poważne zagrożenie lub niezgodność z wymaganiami, wraz ze wszystkimi innymi istotnymi informacjami dotyczącymi ryzyka (w tym brak informacji w zakresie identyfikowalności), które ułatwią na granicy identyfikację produktów podejrzewanych o to, że są niebezpieczne lub niezgodne z wymogami. Zasadniczo informacje te są publicznie dostępne w systemie RAPEX (<http://ec.europa.eu/rapex>).

Odpowiednie kontrole należy przeprowadzić przed dopuszczeniem danego produktu do swobodnego obrotu. Ponieważ okres ten można by liczyć w minutach, skuteczność egzekwowania na granicach bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami powinna wyraźnie wiązać się z odpowiednim stosowaniem metod opartych na analizie ryzyka oraz udaną realizacją uzgodnionych poziomów współpracy między organami celnymi a organami nadzoru rynku w zakresie przeprowadzenia wymaganych kontroli.

Jeżeli produkt stwarza poważne zagrożenie, art. 29 ust. 1 zobowiązuje organy nadzoru rynku do podjęcia działań w celu zakazania wprowadzenia danego produktu do obrotu. Organ nadzoru rynku powiadamia organy celne o swojej decyzji w uzgodnionej formie i nakazuje im, aby nie dopuszczały danych towarów do swobodnego obrotu oraz aby umieściły na fakturze lub w każdym innym dokumencie towarzyszącym lub w systemie elektronicznym poniższą adnotację:

„Produkt niebezpieczny – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (WE) nr 765/2008”

W przypadku niezgodności produktu ze wspólnotowym prawodawstwem harmonizacyjnym art. 29 ust. 2 zobowiązuje organy nadzoru rynku do podjęcia odpowiednich środków i powiadomienia w uzgodnionej formie urzędu celnego

odpowiedzialnego za daną procedurę, w tym w razie potrzeby uwzględniając nakazanie organom celnym, aby nie dopuszczały danego produktu do swobodnego obrotu oraz aby umieściły na fakturze lub w każdym innym dokumencie towarzyszącym lub w systemie elektronicznym adnotację „**Produkt niezgodny – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (WE) nr 765/2008**”.

W przypadkach niedopuszczenia do swobodnego obrotu i następnie zgłoszenia produktów do kolejnej procedury celnej (pod warunkiem, że organ nadzoru rynku nie zgłasza sprzeciwu lub nie wymaga zniszczenia tych towarów) adnotacje określone w art. 29 ust. 1 i 2 należy umieścić w dokumentach wykorzystywanych w związku z nową dopuszczalną procedurą celną (art. 29 ust. 3).

Zgodność z przepisami dotyczącymi bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami nie ma zastosowania do towarów niewspólnotowych, których nie zgłasza się do swobodnego obrotu, takich jak towary będące w tranzycie i znajdujące się w wolnym obszarze celnym lub w składach wolnocłowych. Informacje, że towary te nie są zgodne z przepisami UE dotyczącymi bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami (jednak nie stwarzają poważnego zagrożenia umożliwiającego ich natychmiastowe zniszczenie, jak określono w art. 29 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 765/2008), mogą być jednak udostępnione. Takie informacje należy przekazywać odpowiednim organom, aby uniknąć możliwości późniejszego wprowadzenia takich towarów do obrotu w UE..

W przypadku ustalenia, że dane towary są niezgodne z prawodawstwem harmonizacyjnym UE, odpowiedzialne organy mogą podjąć odpowiednie działania w celu zapewniania, aby w danych towarach wprowadzono odpowiednie zmiany umożliwiające ich dalsze dopuszczanie do swobodnego obrotu.

W przypadku stwierdzenia braku zgodności ze wspólnotowym prawodawstwem harmonizacyjnym towarów początkowo zgłoszonych do dopuszczenia do swobodnego obrotu, towary te można objąć innym przeznaczeniem celnym (alternatywną procedurą celną inną niż dopuszczenie do swobodnego obrotu, art. 29 ust. 3). Organy nadzoru rynku mogą podjąć decyzję o zniszczeniu tych towarów, jeżeli stwarzają one poważne zagrożenie i jeżeli uznają takie działanie za niezbędne i proporcjonalne (art. 29 ust. 4). W każdym razie ostateczną decyzję w sprawie dopuszczalności objęcia tych towarów innym przeznaczeniem celnym mogą podjąć wyłącznie organy celne jako jedyne organy właściwe do podjęcia takiej decyzji.

Przy ponownym zgłaszaniu do dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów wcześniej oznaczonych jako „**Produkt niebezpieczny – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (WE) nr 765/2008**” lub „**Produkt niezgodny – niedopuszczony do obrotu – rozporządzenie (WE) nr 765/2008**” organy celne muszą zwrócić się do organów nadzoru rynku z wnioskiem o potwierdzenie, że w towarach wprowadzono niezbędne zmiany, dzięki czemu dane towary są zgodne z wymaganiami z punktu widzenia bezpieczeństwa i zgodności produktów.

Jeżeli organy nadzoru rynku poinformują organy celne, że mogą one dopuścić do swobodnego obrotu towary zgłoszone organom nadzoru rynku, organy celne nie powinny w dalszym ciągu blokować tych towarów w przypadku wypełnienia dalszych obowiązków celnych. Jeżeli w odniesieniu do tych towarów mogą okazać się niezbędne jakiegokolwiek dalsze działania naprawcze, organy nadzoru powinny zająć się tą kwestią.

W niektórych przypadkach miejsce zgłoszenia towarów do swobodnego obrotu może być inne niż miejsce wprowadzenia tych towarów. Takie okoliczności nie uniemożliwiają właściwym organom przeprowadzenia odpowiednich kontroli w miejscu wprowadzenia. Jeżeli jednak towary są zgłaszane do swobodnego obrotu na późniejszym etapie, właściwe organy, które przeprowadziły kontrole w miejscu wprowadzenia powinny dostarczyć organom celnym w miejscu zgłoszenia odpowiednich informacji w celu zapewnienia, aby do swobodnego obrotu były dopuszczane wyłącznie produkty bezpieczne i zgodne z wymogami. Aby na późniejszym etapie uniknąć podwójnych kontroli można również wysyłać wyniki kontroli przeprowadzonych w miejscu wprowadzenia.

Organy kontroli odpowiedzialne za pierwsze badanie i kontrolę towarów powinny być w pełni poinformowane o ewentualnych czynnikach ryzyka związanych z przywożonymi towarami. W tym celu mogą wykorzystywać narzędzia dostępne w części szczegółowej niniejszych wytycznych. Umożliwi im to przygotowanie i dalsze wdrażanie odpowiednich strategii kontroli oraz koncentrowanie się na kategoriach produktów zidentyfikowanych jako stwarzające zagrożenie lub niezgodne z wymogami. W tym celu należy zapewnić wymianę informacji między odpowiedzialnymi organami (organami nadzoru rynku i organami celnymi).

Jeżeli na etapie kontroli po dokonaniu odprawy celnej organy celne stwierdzą, że produkt już dopuszczony do swobodnego obrotu może być niezgodny z obowiązującymi wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa produktów, organy te niezwłocznie przekazują tę informację odpowiednim organom nadzoru rynku, aby w razie potrzeby organy te mogły podjąć na późniejszym etapie dalsze działania naprawcze na rynku wewnętrznym zgodnie z właściwym mającym zastosowanie ustawodawstwem.

Organy celne, podczas wykonywania innych kontroli podatkowych i kontroli zapobiegających przemytowi, które stanowią normalny element ich codziennych obowiązków, powinny rozważyć możliwość wykorzystania dostępnych list kontrolnych i kart informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymogami zawartych w części szczegółowej niniejszych wytycznych. W celu zapewnienia wzajemnej wymiany informacji organy celne przekazują istotne informacje organom nadzoru rynku.

Analitycy i osoby zarządzające w organach celnych zasobami ludzkimi powinni rozważyć możliwość zastosowania szerokiego wachlarza dostępnych list kontrolnych oraz kart informacyjnych dotyczących bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami w celu dokonania wstępnej oceny ryzyka związanego z produktami, które może budzić poważne obawy pod względem bezpieczeństwa publicznego. Organy celne mogą rozważyć ulokowanie zasobów na podstawie danych wywiadowczych w obszarach zidentyfikowanych jako obciążone największym ryzykiem. Najlepszym rozwiązaniem będzie podjęcie takich działań przez organy celne wspólnie z organami nadzoru rynku, jednak mogą one przeprowadzić je również niezależnie.

4.2 Kontrole przeprowadzane zgodnie z uproszczoną procedurą celną

Organy nadzoru rynku mogą być również odpowiedzialne za przeprowadzanie określonych kontroli towarów, w odniesieniu do których przedsiębiorcy stosują uproszczoną procedurę celną. Ze względu na częste korzystanie przez przedsiębiorców z uproszczonych procedur celnych konieczne jest dopilnowanie, aby w ramach procedury udzielania pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej uwzględniano posiadaną

przez danego przedsiębiorcę wiedzę na temat ewentualnego ryzyka związanego z towarami przywożonymi w ramach tej procedury. Zaleca się zatem podejmowanie decyzji o zakazie lub dopuszczeniu stosowania procedur uproszczonych w odniesieniu do określonych towarów w drodze konsultacji między organami celnymi a krajowymi organami nadzoru rynku.

Ponadto w celu umożliwienia skutecznych kontroli towarów, które mogą podlegać ograniczeniom związanym z wymaganiami w zakresie bezpieczeństwa produktów, państwa członkowskie muszą dopilnować, aby w planie wspólnej kontroli celnej wyraźnie określono role i obowiązki administracji celnych oraz aby w tym celu w ramach przedmiotowego planu kontroli podkreślono potrzebę współpracy z organami nadzoru rynku.

W planie wspólnej kontroli ustalonym w odniesieniu do każdego pozwolenia należy szczegółowo określić sposób kontrolowania towarów objętych ograniczeniami. W planie należy dokładnie określić sposób i terminy przeprowadzania kontroli.

Należy zauważyć, że przed dopuszczeniem towarów do swobodnego obrotu posiadacz pozwolenia na stosowanie uproszczonych procedur celnych musi również posiadać odpowiednie dokumenty związane ze zgodnością produktu z wymogami przepisów UE i przepisów krajowych (takie jak deklaracja zgodności, dokumentacja produktu i sprawozdania z badań).

Stosowanie procedur uproszczonych w przypadku, w którym formalności są wypełniane w jednym państwie członkowskim, a przywóz ma miejsce w innym państwie członkowskim, jest przedmiotem porozumień między zainteresowanymi państwami członkowskimi. Wynika to z faktu, że nie można oczekiwać, aby jedno państwo członkowskie egzekwowało szczególne wymogi krajowe państwa członkowskiego przywozu, jeżeli wymogi te nie mają zastosowania w państwie członkowskim, w którym wypełniono formalności. Państwa członkowskie mogą jednak zgodzić się na takie podstępowanie, pod warunkiem że możliwe jest przeprowadzanie zadowalających kontroli.

5. ZASADY WSPÓŁPRACY MIĘDZY ORGANAMI CELNYMI I ORGANAMI NADZORU RYNKU

Jednym z głównych celów wytycznych jest zapewnienie, aby ustanowiono lub wzmocniono prawidłową współpracę między organami celnymi a organami nadzoru rynku w celu stosowania ram prawnych obejmujących kontrole w zakresie bezpieczeństwa i zgodności przywożonych produktów w sposób zharmonizowany i równie mocny na terenie całej UE.

Artykuł 27 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 przewiduje obowiązek współpracy między funkcjonariuszami celnymi i przedstawicielami nadzoru rynku. Obowiązek współpracy przewidziano również w art. 13 Wspólnotowego kodeksu celnego, który stanowi, że kontrole przeprowadzane przez organy celne i inne organy **są wykonywane w ścisłej współpracy między tymi organami**. Ponadto zasady współpracy między państwami członkowskimi a Komisją ustanowione w art. 24 rozporządzenia rozszerza się w stosownych przypadkach na organy odpowiedzialne za kontrole na granicach zewnętrznych (art. 27 ust. 5).

W ramach tych przepisów prawnych zapewnia się prawidłowe wdrożenie tych zasad, mimo że za wdrożenie rozporządzenia (WE) nr 765/2008 mogą być odpowiedzialne różne ministerstwa i organy, co powinno umożliwić przyjęcie przez organy celne i organy nadzoru rynku w trakcie procesu kontroli wspólnego podejścia .

Zasadniczo współpraca między organami celnymi a organami nadzoru rynku powinna bazować na zawieraniu formalnych porozumień obejmujących wszystkie aspekty i elementy niezbędne do zapewnienia odpowiedniego przeprowadzenia procesu kontroli. Należy wyraźnie określić wszystkie decyzje dotyczące podziału obowiązków (*kto?*), odpowiedni moment i miejsce interwencji zainteresowanych organów (*gdzie i kiedy?*), powód wybrania danego podejścia (*dlaczego?*) oraz stosowaną metodykę (*jak?*), aby odpowiedzialne organy celne i organy nadzoru rynku mogły we właściwy sposób spełniać wymogi opisane w rozporządzeniu. Oznacza to, że konieczne jest opracowanie wspólnego podejścia do współpracy w zakresie bezpieczeństwa produktów i ich zgodności z wymaganiami w odniesieniu do wszystkich odbiorców docelowych, tj. organów celnych, organów nadzoru rynku i przedsiębiorców, biorąc pod uwagę zalecenia i elementy zawarte w niniejszych wytycznych.

Opisane w niniejszych wytycznych uzgodnione elementy należy wdrażać na szczeblu krajowym w sposób jednolity. Wspólny proces wdrażania powinien zapewnić większą przejrzystość i jednolitość procesu kontroli we wszystkich państwach członkowskich. W praktyce zaleca się zatem monitorowanie i ocenę obecnej sytuacji w państwach członkowskich w celu zagwarantowania:

1. przeglądu porozumień zawartych już między organami odpowiedzialnymi na szczeblu krajowym w państwach członkowskich w celu dopilnowania, aby w ramach tych umów odpowiednio uwzględniono wszystkie zalecane elementy opisane w wytycznych;
2. jak najszybszego wdrożenia procedur w zakresie zawierania nowego porozumienia na podstawie zaleceń zawartych w wytycznych w tych państwach członkowskich, w których nie zawarto jeszcze żadnych tego rodzaju porozumień.

Jednolite stosowanie wymagań określonych w niniejszych wytycznych jest istotnym elementem przyszłych wspólnych działań w dziedzinie kontroli w zakresie bezpieczeństwa i zgodności. Te wspólne działania powinny ponadto wynikać ze współpracy opartej na uzgodnionych zasadach i elementach niniejszych wytycznych.

Najlepiej byłoby, gdyby przed rozpoczęciem praktycznej współpracy między odpowiedzialnymi organami zakończono następujące działania:

- 1) nawiązanie kontaktów między organami celnymi i organami nadzoru rynku – na poziomie ekspertów ds. strategii, zarządzania i działań (w przypisie 1 wytycznych zamieszczono link do urzędowego wykazu krajowych organów nadzoru rynku);
- 2) ustalenie właściwego podejścia służącego zapewnieniu odpowiedniego zawierania porozumień;
- 3) ustalenie „krajowego zakresu zadań” w ramach porozumień, na których będzie opierać się dalsza współpraca między organami celnymi a organami nadzoru rynku. Ten krajowy zakres zadań należy wyznaczyć na podstawie zaleceń zawartych w wytycznych

i należy w nim uwzględnić przepisy szczegółowe zawarte w przepisach krajowych lub strukturę administracyjną;

4) wdrożenie porozumień w ramach praktycznych procedur należy przeprowadzić w trakcie procesu kontroli;

5) przy opracowywaniu krajowych programów nadzoru rynku należy uwzględniać uczestnictwo organów celnych zgodnie z art. 18 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

6. ZALECANE ELEMENTY, KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ W KRAJOWYCH POROZUMIENIACH ZAWIERANYCH MIĘDZY ORGANAMI CELNYMI I ORGANAMI NADZORU RYNKU DOTYCZĄCYCH KONTROLI W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA I ZGODNOŚCI PRODUKTÓW

W wyniku wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk w krajowych porozumieniach o współpracy zaleca się uwzględnienie następujących elementów:

- lista kontaktowa odpowiedzialnych funkcjonariuszy i przedstawicieli obu organów – organu celnego i organu nadzoru rynku, w tym klauzula rewizji w celu zapewnienia regularnych aktualizacji;
- określenie uzgodnionych ról i obowiązków w zakresie kontroli przeprowadzanych przez organy celne lub organy nadzoru rynku, z uwzględnieniem krajowych struktur i warunków lokalnych;
- wymiana informacji i danych wywiadowczych między organami celnymi a organami nadzoru rynku dotyczących procesu kontroli, niezbędnych do podejmowania decyzji i przyszłych działań docelowych i kontroli prowadzonych na podstawie ryzyka z uwzględnieniem istniejących narzędzi informatycznych;
- odpowiednia wymiana informacji między organami celnymi a organami nadzoru rynku dotyczących udzielania pozwolenia na stosowanie uproszczonej procedury celnej na szczeblu krajowym oraz między państwami członkowskimi;
- organizacja regularnych spotkań funkcjonariuszy celnych i przedstawicieli nadzoru rynku na odpowiednim poziomie strategicznym, zarządczym i operacyjnym, wraz z uzgodnionym zakresem zadań;
- przy ustanawianiu krajowych programów nadzoru rynku organy nadzoru rynku powinny odpowiednio uwzględnić potrzeby organów celnych. W ramach takiego programu należy wziąć pod uwagę równowagę między proaktywnymi a rutynowymi działaniami w ramach kontroli oraz wszystkimi innymi czynnikami, które mogą mieć wpływ na priorytety w dziedzinie egzekwowania przepisów. W tym celu należy zapewnić odpowiednie zasoby na granicy;
- warunki efektywnej i skutecznej współpracy długoterminowej;
- procedury postępowania w przypadku nowych i nieplanowanych produktów, co do których zachodzi podejrzenie, że są niebezpieczne lub niezgodne z przepisami, lub przedsiębiorców wysokiego ryzyka;

- planowanie przyszłych spotkań;
- szkolenia właściwych funkcjonariuszy i przedstawicieli nadzoru rynku;
- wspólne sesje szkoleniowe;
- metody, procesy, procedury i elementy współpracy w ramach określonych projektów;
- wczesna komunikacja między organami celnymi a organami nadzoru rynku dotycząca przyszłych wniosków ustawodawczych i ich wpływu na oba organy;
- opracowanie wyraźnych zasad w odniesieniu do zajmowanych towarów, w tym ponoszenia kosztów wynikających ze składowania.
